

Псалам 89.

Молитва Мојсија човека Божијег.

(Најстарији Псалам).

1. ГОСПОДЕ, уточиште си нам био из нараштаја у нараштај.
2. Пре него што горе постадоше,
и саздана би земља и васељена,
и од века и до века Ти јеси.
3. Не скрени човека у понижење.
И рекао си: Обратите се, синови човечији.
4. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе,^[1]
као дан јучерашњи, који прође,
и (као) стража у ноћи.
5. Ништавне ће бити године њихове,
ујутро ће као трава проћи;
6. ујутро ће процветати и проћи,
увече ће отпасти, стврднути се и осушити.
7. Јер ишчезосмо од гњева Твога,
и јарошћу Твојом смутисмо се.
8. Поставио си безакоња наша пред Тобом;
век наш у светлост лица Твога.
9. Јер сви дани наши ишчезоше,
и од гњева Твога ишчезосмо;
године се наше као паучина схватише.
10. Дани година наших (достизаху) собом седамдесет година,
а ако је у (већој) крепости, осамдесет година,
и већина је њих мука и бол.
Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани.
11. Ко познаје моћ гњева Твога,
и од страха Твога љутњу Твоју да измери?
12. Десницу Твоју тако покажи ми,
и васпитане срцем у мудрости.
13. Обрати се, Господе, докле ћеш?
И умољен буди за слуге Твоје.
14. Испунисмо се ујутро милости Твоје, Господе,
и обрадовасмо се и узвеселисмо се,
у све дане наше;
15. узвеселисмо се, за дане у које си нас унизио,
за године у којима видесмо зла.
16. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја,
и упути синове њихове.
17. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама,
и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.